

Výroční projev Vladimíra Putina před Federálním shromážděním

zvedavec.news/komentare/2023/02/9557-vyrocní-projev-vladimira-putina-pred-federalním-shromazdením.htm

Dobré odpoledne!

Vážení poslanci Federálního shromáždění – senátoři, poslanci Státní dumy!

Vážení občané Ruska!

Tento projev přednáším v těžké době pro naši zemi – všichni to dobře víme – v době zásadních a nezvratných změn na celém světě, v době významných historických událostí, které rozhodnou o **budoucnosti naší země a našeho lidu**, v době, kdy každý z nás nese obrovskou odpovědnost.

Před rokem bylo rozhodnuto o provedení speciální vojenské operace na ochranu obyvatelstva na našich historických územích, zajištění bezpečnosti naší země a eliminaci hrozby, kterou představuje neonacistický režim, jenž se na Ukrajině objevil po převratu v roce 2014. A krok za krokem, pečlivě a důsledně budeme řešit výzvy, kterým čelíme.

Od roku 2014 Donbas bojoval, hájil právo žít ve své zemi, mluvit svým rodným jazykem, bojoval a nevzdával se v podmínkách blokády a neustálého ostřelování, neskrývané nenávisti ze strany kyjevského režimu, věřil a čekal, že Rusko přijde na pomoc.

Mezitím – a vy to dobře víte – jsme udělali všechno možné, opravdu všechno možné, abychom tento problém vyřešili mírovou cestou, trpělivě jsme vyjednávali o mírovém východisku z tohoto velmi obtížného konfliktu.

Za našimi zády se však připravoval zcela jiný scénář. Sliby západních vládců, jejich ujišťování o snaze o mír v Donbasu, se ukázaly, jak nyní vidíme, jako podvrh, **krutá lež**. Prostě jen zdržovali čas, dopouštěli se spousty malicherností, zavírali oči před politickými vraždami, represemi kyjevského režimu vůči nechtěným, šikanováním věřících a **stále více povzbuzovali ukrajinské neonacisty k páchání teroristických činů v Donbasu**. Důstojníci nacionalistických praporů byli vyškoleni v západních akademiích a školách a zásobováni zbraněmi.

A rád bych zdůraznil, že ještě před zahájením speciální vojenské operace jednal Kyjev se Západem o dodávkách systémů protivzdušné obrany, bojových letounů a další těžké techniky na Ukrajinu. Pamatujeme také na snahy kyjevského režimu získat jaderné zbraně, o čemž jsme veřejně hovořili.

USA a NATO urychleně rozmisťovaly vojenské základny a tajné biolaboratoře poblíž hranic naší země; v rámci manévrů si osvojovaly divadlo budoucích bojů a připravovaly režim v Kyjevě, zotročené Ukrajině, na velkou válku.

A dnes to přiznávají – veřejně, otevřeně a bez ostychu. Jako by byli pyšní, **libují si ve své proradnosti** a minské dohody i normandský formát označují za diplomatické představení, za blaf. Ukazuje se, že po celou dobu, kdy Donbas hořel, kdy tekla krev, kdy Rusko upřímně – to chci zdůraznit – upřímně usilovalo o mírové řešení, hráli si s lidskými životy, hráli vlastně, jak se říká ve známých kruzích, s rozsypanými kartami.

Tento nechutný způsob podvodu byl vyzkoušen již mnohokrát. Je to stejný nestoudný, obojetný způsob, jakým se chovali, když zničili Jugoslávii, Irák, Libyi a Sýrii. Nikdy se jim nepodaří smýt ze sebe tuto hanbu. Pojmy čest, důvěra, slušnost nejsou pro ně.

Za staletí kolonialismu, diktatury a hegemonie si zvykli, že jim je vše dovoleno, že zbytek světa je jim ukradený. Ukazuje se, že stejně pohrdavě a bohorovně se chovají i k národům svých vlastních zemí – i oni se nechali cynicky oklamat nebo obelhat pohádkami o snaze o mír, o dodržování rezolucí Rady bezpečnosti OSN o Donbasu. Západní elity se skutečně staly symbolem naprosté bezzásadovosti a lži.

Důrazně hájíme nejen naše zájmy, ale také náš postoj, že v dnešním světě by nemělo existovat dělení na tzv. civilizované země a všechny ostatní, že je nutné čestné partnerství, které v zásadě odmítá jakoukoli výlučnost, zejména agresivní.

Byli jsme otevřeni a upřímně připraveni ke konstruktivnímu dialogu se Západem, říkali jsme a trvali na tom, že Evropa i celý svět potřebují nedělitelný, rovný bezpečnostní systém pro všechny státy, a po mnoho let jsme našim partnerům navrhovali, abychom o této myšlence společně diskutovali a pracovali na její realizaci. Reakce, které jsme se dočkali, však byla buď netečná, nebo pokrytecká. To je vše, co se dá říci. Ale došlo i na konkrétní činy: **rozšíření NATO k našim hranicím, vytvoření nových míst protiraketové obrany v Evropě a Asii** – deštníku, který nás před ní ochrání – rozmístění vojenských kontingentů, a to nejen v blízkosti ruských hranic.

Chtěl bych zdůraznit, a všichni to vlastně dobře vědí: **žádná země na světě nemá tolik vojenských základen v zahraničí jako Spojené státy americké.** Jsou jich stovky, to chci zdůraznit, stovky základen po celém světě, po celé planetě, stačí se podívat na mapu.

Celý svět byl svědkem toho, jak odstoupili od základních dohod o zbrojení, včetně Smlouvy o likvidaci raket středního a kratšího doletu, a jednostranně tak porušili základní dohody, které podporují

mír ve světě. Udělali to z nějakého důvodu – jak víte, nedělají nic pro nic za nic.

A konečně, v prosinci 2021 jsme formálně zaslali návrhy smluv o bezpečnostních zárukách USA a NATO. Ale ve všech pro nás klíčových principiálních bodech jsme v podstatě obdrželi **přímé odmítnutí**. V té době se konečně ukázalo, že jsme dali **zelenou k realizaci agresivních plánů a že se nehodlají zastavit**.

Hrozba **rostla každým dnem**. Nebylo pochyb, že v únoru 2022 je vše připraveno na další krvavou trestnou akci v Donbasu, na který, jak připomínám, kyjevský režim vrhl dělostřelectvo, tanky a letadla už v roce 2014.

Všichni si dobře pamatujeme záběry náletů na Doněck, nálety nejen na něj, ale i na další města. V roce 2015 se opět pokusili o přímý útok na Donbas, přičemž pokračovali v blokádě, ostřelování a teroru proti civilnímu obyvatelstvu. To vše, dovoluňte mi připomenout, bylo zcela v rozporu s příslušnými dokumenty a rezolucemi přijatými Radou bezpečnosti OSN, zcela – všichni se tvářili, že se nic neděje.

Chci to zopakovat: to oni začali válku a my jsme použili sílu a použijeme sílu, abychom ji zastavili.

Ti, kdo plánovali nový útok na Doněck, Donbas, Luhansk, jasně chápali, že dalším cílem **je úder na Krym a Sevastopol**, a my jsme to věděli a chápali. A teď se o takových dalekosáhlých plánech otevřeně mluví i v Kyjevě – odhalili to, co jsme už dobře věděli.

Chráníme životy lidí, náš vlastní domov. A cílem Západu je neomezená moc.

Na pomoc a vyzbrojování kyjevského režimu již vynaložila více než 150 miliard dolarů. Pro srovnání, podle Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj vyčlenily země G7 v letech 2020-2021 na pomoc nejchudším státům světa přibližně 60 miliard dolarů. Je to jasné, že? Ale nejchudší země, o které se údajně celou dobu starají, dostanou 150 za válku a 60 s určitými požadavky na poslušnost ze strany zemí, které peníze dostanou. Kde jsou všechny

ty řeči o snižování chudoby, udržitelném rozvoji a ekologii? Kam se to všechno podělo? Kam se to všechno podělo? Příliv peněz na válku se přitom nezmenšuje. Nešetří se penězi na podporu nepokojů a převratů v jiných zemích, opět po celém světě.

Na nedávné konferenci v Mnichově zazněla nekonečná obvinění na adresu Ruska. Vznikl dojem, že se tak děje jen proto, aby všichni zapomněli, **co takzvaný Západ v posledních desetiletích provedl**. A že to byli oni, kdo vypustil džina z láhve, kdo **uvrhl celé regiony do chaosu**.

Sami američtí odborníci odhadují, že v důsledku válek – chci na to upozornit: my jsme s těmito čísly nepřišli, uvádějí je sami Američané – ve válkách, které Spojené státy rozpoutaly po roce 2001, zahynulo téměř 900 000 lidí, více než 38 milionů se stalo uprchlíky. To vše chtějí vymazat z paměti lidstva a předstírat, že se to nikdy nestalo. Ale nikdo na světě nezapomněl a nezapomene.

Nikdo z nich nepočítá lidské oběti a tragédie, protože v sázce jsou samozřejmě biliony, biliony dolarů, možnost pokračovat v okrádání všech, zavádět **neoliberální, totalitní hodnoty** ve jménu demokracie a svobody, nálepkovat celé země a národy, veřejně urážet jejich vůdce; potlačovat nesouhlas ve vlastních zemích; vytvářet **obraz nepřítele**, aby se odvedla pozornost lidí od korupčních skandálů – to vše vidíme v televizi – a od rostoucích domácích ekonomických, sociálních a mezietnických problémů a rozporů.

Připomeňme si, že ve 30. letech 20. století Západ fakticky otevřel nacistům cestu k moci v Německu.

| A dnes začali z Ukrajiny dělat „antiruskou“ zemi.

Projekt skutečně není nový. Lidé, kteří se alespoň trochu orientují v historii, dobře vědí: tento projekt pochází z 19. století, byl pěstován v Rakousku-Uhersku, v Polsku a dalších zemích s jediným cílem –

odtrhnout od naší země tato historická území, která se dnes nazývají Ukrajina. To je tento cíl. Není v tom nic nového, žádná novinka, všechno se opakuje.

Západ si realizaci tohoto projektu vynutil podporou převratu v roce 2014. Vždyť **převrat byl krvavý, protistátní, protiústavní** – jako by se nic nestalo, jako by se to muselo udělat, dokonce uváděli, kolik peněz na něj bylo vynaloženo. Do ideologického základu byla vložena **rusofobie** a mimořádně **agresivní nacionalismus**.

Nedávno jedna z brigád ukrajinských ozbrojených sil – hanba nám, hanba jim – dostala název „Edelweiss“ jako hitlerovská divize, která se podílela na deportacích Židů, popravách válečných zajatců, na trestných operacích proti partyzánům v Jugoslávii, Itálii, Československu a Řecku. Obzvláště oblíbené jsou ukrajinské ozbrojené síly a Národní garda Das Reich, Totenkopf (Smrtihlav), Galicia a další jednotky SS, které mají rovněž krev na rukou. Ukrajinská obrněná vozidla nesou znaky Wehrmachtu nacistického Německa.

Neonacisté se netají tím, za čí dědice se považují. Je s podivem, že si toho nikdo z vládnoucích představitelů Západu nevšiml. Proč? Protože je jim to jedno, promiňte mi ten mauvais ton. Je jim jedno, na koho vsadit v boji proti nám, proti Rusku. Hlavní je bojovat proti nám, proti naší zemi, což znamená, že každý může být využit.

A viděli jsme, že se to děje: teroristy i neonacisty lze použít, nedej bože, pokud plní jejich příkazy a slouží jako zbraň proti Rusku.

Protiruský projekt je v podstatě součástí revanšistické politiky vůči naší zemi, jejímž cílem je vytvořit ohniska nestability a konfliktu v těsné blízkosti našich hranic.

Jak tehdy, ve třicátých letech, tak nyní je myšlenka stejná – nasměrovat agresi na východ, rozpoutat válku v Evropě, zlikvidovat soupeře rukama jiných.

Jak jsem již mnohokrát řekl, nejsme ve válce s ukrajinským lidem. Samotný ukrajinský lid se stal rukojmím kyjevského režimu a jeho západních pánů, kteří tuto zemi fakticky politicky, vojensky a ekonomicky okupovali, po desetiletí ničili ukrajinský průmysl a drancovali její přírodní zdroje.

Logickým důsledkem je sociální degradace, obrovský nárůst chudoby a nerovnosti. A v takových podmínkách je samozřejmě snadné čerpat materiál pro válečné úsilí. Na lidi nikdo nemyslel, byli připraveni na porážku a nakonec se z nich stal spotřební materiál. Je to smutné, prostě děsivé o tom mluvit, ale je to fakt.

Odpovědnost za rozdmýchání ukrajinského konfliktu, za jeho eskalaci a za rostoucí počet obětí nesou výhradně západní elity a samozřejmě současný režim v Kyjevě, pro který je ukrajinský lid v podstatě cizí. Současný ukrajinský režim neslouží svým národním zájmům, ale zájmům třetích zemí.

Západ využívá Ukrajinu jako **beranidlo** proti Rusku i jako **cvičiště**. Nebudu se nyní zabývat pokusy Západu zvrátit průběh nepřátelství a jeho plány na zvýšení vojenských dodávek – to všichni dostatečně dobře vědí. Ale jedno by mělo být každému jasné: čím více západních systémů dlouhého dosahu na Ukrajinu dorazí, tím více budeme nuceni odsunout hrozbu od našich hranic. Je to přirozené.

Západní elity se netají svým cílem: způsobit – jak říkají v přímé řeči – „**strategickou porážku Ruska**“. Co to znamená? Co to pro nás znamená? **Znamená to skoncovat s námi jednou provždy, to znamená, že mají v úmyslu proměnit lokální konflikt ve fázi globální konfrontace.** Takto tomu všemu rozumíme a budeme podle toho reagovat, protože v tomto případě již jde o **existenci naší země.**

Jsou si však také vědomi toho, že porazit Rusko na bojišti je nemožné, a proto proti nám podnikají stále agresivnější informační útoky. Zaměřují se samozřejmě na mladé lidi, na mladou generaci. A i zde neustále lžou, překrucují historická fakta, nepřestávají útočit na naši kulturu, ruskou pravoslavnou církev a další tradiční náboženské organizace v naší zemi.

Podívejte se, co dělají se svými vlastními národy: ničení rodiny, kulturní a národní identity, zvrácenost, zneužívání dětí až po pedofilii jsou prohlášeny za normu, za běžnou součást jejich života, a duchovní, kněží jsou nuceni žehnat sňatkům osob stejného pohlaví.

Ať si dělají, co chtějí. Co tím chci říct? Dospělí mají právo žít, jak chtějí, tak jsme se k tomu v Rusku chovali a vždycky se k tomu tak chovat budeme: nikdo se jim do soukromého života nevměšuje a my to dělat nebudeme.

Chtěl bych jim však říci: „Podívejte se na svatá písmata, hlavní knihy všech ostatních světových náboženství. Tam se píše všechno, včetně toho, že **rodina je svazek muže a ženy**, ale i tyto posvátné texty jsou dnes zpochybňovány. Stalo se známým, že například anglikánská církev plánuje – zatím však jen plánuje – uvažovat o myšlence „genderově neutrálního Boha“. Co na to říci? Chraň Bůh, že „nevědí, co činí“.

Milióny lidí na Západě si uvědomují, že jsou vedeni ke skutečné duchovní katastrofě. Elity se, bez obalu řečeno, prostě zbláznily a zdá se, že na to není lék. Ale to je jejich problém, jak jsem řekl, a my máme povinnost chránit naše děti a také to uděláme: ochráníme naše děti před degradací a degenerací.

Je zřejmé, že Západ se bude snažit podkopat a rozdělit naši společnost, **vsadit na národní zrádce**, kteří za všech okolností – to chci zdůraznit – mají stejný **jed pohrdání vlastní vlastí** a touhu vydělat peníze prodejem tohoto jedu těm, kteří jsou ochotni za něj zaplatit. Tak tomu bylo vždycky.

Ti, kteří se vydali cestou přímé zrady a spáchali **teroristické a jiné zločiny** proti bezpečnosti naší společnosti a územní celistvosti země, budou pohnáni k právní odpovědnosti. Nikdy však nebudeme jako režim v Kyjevě a západní elity, které se zabývají a zabývaly honem na čarodějnice, a nebudeme si vyřizovat účty s těmi, kteří udělali krok stranou a odpadli od naší vlasti. Ať jim to zůstane na svědomí, ať s tím žijí. Hlavní je, že jim lid, občané Ruska, dali morální hodnocení.

Jsem hrdý – myslím, že jsme hrdí všichni – na to, že náš mnohonárodnostní národ, naprostá většina občanů zaujala **zásadový postoj ke speciální vojenské operaci**, pochopila smysl našich kroků a **podpořila** naše kroky na ochranu Donbasu. Tato podpora byla především projevem skutečného vlastenectví – pocitu, který je našemu lidu historicky vlastní. Je ohromující svou důstojností, hlubokým pochopením každého – zdůrazňuji, každého – vlastního neoddelitelného osudu s osudem vlasti.

Vážený přítel, chtěl bych poděkovat všem, celému ruskému lidu za jeho odvahu a odhodlání, poděkovat našim hrdinům, vojákům a důstojníkům armády a námořnictva, Rosgvardie, speciálních služeb a všech bezpečnostních složek, bojovníkům Doněckého a Luhanského sboru, dobrovolníkům, vlastencům, kteří bojují v řadách bojové armádní zálohy BARS.

Chtěl bych se omluvit: je mi líto, že během dnešního projevu nebudu moci jmenovat všechny. Víte, když jsem připravoval tento projev, napsal jsem dlouhý, dlouhý seznam těchto hrdinských jednotek, pak jsem ho z dnešního projevu vyřadil, protože, jak jsem řekl, není možné všechny jmenovat a já jsem se prostě bál, abych neurazil ty, které bych nejmenoval.

Skláníme se před rodiči, manželkami a rodinami našich obránců, před lékaři a zdravotníky, před zdravotními sestrami, které zachraňují raněné, před železničáři a řidiči, kteří zásobují frontu, před stavbaři, kteří budují opevnění a obnovují obydlí, silnice a civilní zařízení, před dělníky a inženýry obranných závodů, kteří dnes pracují prakticky nepřetržitě, v několika směnách, před zemědělskými dělníky, kteří spolehlivě zajišťují potravinovou bezpečnost země.

Děkuji učitelům, kteří se upřímně starají o mladé generace v Rusku, zejména těm, kteří pracují v těch nejtěžších, vlastně frontových podmínkách; kulturním činitelům, kteří přicházejí do válečné zóny, do nemocnic, aby podpořili vojáky a důstojníky; dobrovolníkům, kteří pomáhají na frontě a civilistům; novinářům, především

válečným zpravodajům, kteří riskují na frontě, aby celému světu sdělili pravdu; pastorům ruských tradičních náboženství, vojenským kněžím, jejichž moudré slovo podporuje a inspiruje.

Zvláštní slovo obyvatelům Doněcké a Luhanské lidové republiky, Záporožské a Chersonské oblasti. Vy sami, drazí přátelé, jste v referendech rozhodli o své budoucnosti a učinili pevnou volbu navzdory hrozbám a teroru neonacistů, v době, kdy nedaleko zuřily válečné akce, ale nebylo a není nic silnějšího než vaše odhodlání být s Ruskem, se svou vlastí.

(Potlesk.)

Rád bych zdůraznil, že takto reagují diváci na **obyvatele Doněcké a Luhanské lidové republiky, Záporožské a Chersonské republiky**. Ještě jednou jim všem patří velký dík.

Již jsme zahájili a budeme pokračovat v budování rozsáhlého programu socioekonomické obnovy a rozvoje těchto nových složek. To zahrnuje obnovu podniků a pracovních míst, přístavů Azovského moře, které se opět stalo vnitrozemským mořem Ruska, a výstavbu nových moderních silnic, jak jsme to udělali na Krymu, který má nyní spolehlivé pozemní spojení s celým Ruskem. Všechny tyto plány společnými silami rozhodně uskutečníme.

Regiony země dnes poskytují přímou podporu městům, okresům a obcím Doněcké a Luhanské lidové republiky, Záporožské a Chersonské oblasti a činí tak upřímně, jako skuteční bratři a sestry. Nyní jsme opět pohromadě, takže jsme se stali ještě silnějšími a uděláme vše pro to, aby se do této naší země vrátil dlouho očekávaný mír, aby byla zajištěna bezpečnost našich lidí. Za to, za své předky, za budoucnost svých dětí a vnuků, za obnovení historické spravedlnosti, za sjednocení našeho národa dnes bojují naši hrdinové.

Vážený přátelé, žádám vás, abyste uctili památku našich spolubojovníků, kteří položili své životy za Rusko, civilistů, starců, žen a dětí, kteří zemřeli pod palbou neonacistů a karatelů.

(Chvíle ticha.)

Děkujeme.

Všichni chápeme a já chápu, jak nesnesitelně těžké je to pro manželky, syny a dcery padlých vojáků a jejich rodiče, kteří vychovali důstojné obránce vlasti – jako mladá garda Krasnodonu, jako mladí muži a ženy, kteří bojovali proti nacismu během Velké vlastenecké války a bránili Donbas. Jejich odvahu, nezlomnost, velkou statečnost a obětavost si dodnes připomíná celé Rusko.

Naší povinností je podporovat rodiny, které ztratily své příbuzné, blízké, pomáhat jim vychovávat děti a dát jim vzdělání a profesi. Rodině každého účastníka speciální vojenské operace je třeba věnovat stálou pozornost, péči a úctu. Jejich potřeby by měly být řešeny okamžitě, bez jakékoli byrokracie.

ПОСЛАНИЕ ПРЕЗИДЕНТА ФЕДЕРАЛЬНОМУ СОБРАНИЮ

vyšel 21.2.2023 na katehon.com. Překlad v ceně 1254 Kč Zvědavec.

Poznámka editora

Srovnejte tento hluboce lidský a moudrý projev vlasteneckého státníka s prázdnými floskulemi našich volených kašpárků a trapných šašků. A plačte.